

Formand: Kristian Mølgaard
Solbjergvej 3, 2.
2000 Frederiksberg
TLF. 20 64 44 23
Mail: krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø
St. Strandstræde 21, 1. sal
1255 København K
TLF. 28 13 64 95
Mail: pt@swlp.dk
Hjemmeside: www.lffa.dk

1. september 2015

MEDDELELSER NR. 7

Forsøgsordningen med adgangskontrol ved 5 byretter

Begrænsning af frekvensen af varetægtsarrestanters kontrollerede besøg (Københavns Politi)

EFTERLYSNING: Kendelser, hvor arrestanter får tilladelse til enten kontrolleret eller ukontrolleret besøg jf. retsplejelovens § 771, stk. 1

Invitation til Retslægerådets temamøde om trafikfarlig medicin mv. tirsdag den 6. oktober 2015 fra kl. 13.00 til kl. ca. 16.30

Rigsadvokatens redegørelser om anvendelse af langvarige varetægtsfængslinger i 2014 og anvendelse af varetægtsfængsling i isolation i 2014

Overlevering af genstande i forbindelse med besøg hos klienter eller i forbindelse med retsfremstillinger (Københavns Fængsler)

Ny udgave af bogen ”Fuldbyrdelse af straf m.v. og ophold i varetægt”

Seneste nyt fra Højesteret

21. Grov vold – Ung alder
22. Transbeneficiet – Varetægtsarrestant
23. Fremme af terrorvirksomhed – Fratagelse af statsborgerskab

Forsøgsordningen med adgangskontrol ved 5 byretter

Forsøgsordningen med adgangskontrol ved Københavns byret, Retten på Frederiksberg, Retten i Glostrup, Retten i Aarhus og Retten i Aalborg optager mange medlemmer.

Der er stor forskel på, hvordan ordningen administreres i de forskellige retter. I Københavns byret skal advokater, der foreviser gyldigt advokatkort, fx ikke gennem kontrol. For alle fem retter gælder det, at anklagere ikke er omfattet af adgangskontrollen.

Bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater følger udviklingen tæt. Det er bestyrelsens opfattelse, at der må holdes fast i et ligestillingsprincip, så anklagere og forsvarere er underlagt samme kontrol.

Medlemmer, der har bemærkninger eller mindre gode erfaringer med ordningen, kan sende en mail til Peter Trudsø på pt@swlp.dk. Peter Trudsø vil sørge for, at bestyrelsen holdes orienteret, så erfaringerne kan indgå i de løbende drøftelser med de fem byretspræsidenter, Domstolsstyrelsen og Advokatsamfundet.

Ordningen er nærmere omtalt i de to sidste numre af Meddelelser og i "Retten Rundt" nr. 20 fra juni 2015. Sidstnævnte kan ses i dette link:

<http://www.domstol.dk/om/publikationer/HtmlPublikationer/Retten%20Rundt/Retten%20Rundt%2020/index.html>

Begrænsning af frekvensen af varetægtsarrestanters kontrollerede besøg (Københavns Politi)

Fra Københavns Politis chefanklager er modtaget følgende besked:

"Københavns Politi har på baggrund af det massive og vedvarende pres på politiets personalemæssige ressourcer, affødt af terrorhandlingerne i København i februar 2015, gennemgået politikredsens arbejdsprocedure og foretaget en vurdering af politiets ressourceforbrug i forbindelse med blandt andet administration af kontrollerede besøg.

I den anledning skal Københavns Politi meddele, at politikredsen med virkning fra mandag den 17. august og indtil videre nedsætter besøgsfrekvensen for varetægtsarrestanter, der er undergivet besøgskontrol, således at der bevilges **1 besøg af 1 times varighed hver 2. uge**.

Denne begrænsning vedrører ikke unge mellem 15 og 17 år, som er frihedsberøvet i surrogat, varetægtsarrestanter med særlige vilkår og arrestanter i isolation. Frihedsberøvede fra disse kategorier bevilges besøg af 1 times varighed ugentligt.

Det bemærkes, at det fremgår af U 2005.3052 Ø, at politiets afslag på besøg begrundet i ressourcemæssige forhold ikke kan indbringes for retten efter retsplejelovens § 771."

EFTERLYSNING: Kendelser, hvor arrestanter får tilladelse til enten kontrolleret eller ukontrolleret besøg jf. retsplejelovens § 771, stk. 1

Som forsvarer opleves det ikke sjældent, at politiet meddeler arrestanter afslag på ønske om kontrolleret eller ukontrolleret besøg – typisk af nærmeste pårørende. Politiets afslag indeholder ofte ikke nogen konkret begrundelse. Trykt retspraksis om emnet er meget begrænset.

I den anledning efterlyses kendelser, hvor arrestanter får tilladelse til enten kontrolleret eller ukontrolleret besøg jf. retsplejelovens § 771, stk. 1.

Ligger du inde med interessante kendelser om besøgskontrol, der – i anonymiseret form - er egnede til offentliggørelse i Meddelelser, kan du sende dem til Peter Trudsø på pt@swlp.dk. Kendelserne af lidt ældre dato har også interesse. Også kendelser afsagt af byretter har interesse.

Det er tanken senere at efterlyse afgørelser inden for andre emner, hvor trykt retspraksis er begrænset. Afgørelser vil så kunne bringes samlet i et nummer af Meddelelser.

Invitation til Retslægerådets temamøde om trafikfarlig medicin mv. tirsdag den 6. oktober 2015 fra kl. 13.00 til kl. ca. 16.30

Fra Retslægerådet er modtaget følgende

”Temamødet afholdes på Rigshospitalet, opgang 4, 7. sal, konferencerum 4074, Blegdamsvej 9, 2100 København Ø

Retslægerådet har i det seneste års tid oplevet en markant stigning i forelæggelsen af sager om kørsel i/på motordrevet køretøj efter indtagelse af alkohol, medicin og narkotika.

Som følge heraf har Retslægerådet fornøjelsen af at invitere til et temamøde herom, hvor der blandt andet vil blive sat fokus på forelæggelsen af sagerne for rådet, herunder spørgsmålenes formulering samt de retskemiske erklæringer, der danner grundlag for Retslægerådets udtalelser. Anklagemyndigheden og domstolene vil have mulighed for at redegøre nærmere for deres synspunkter på rådets udtalelser.

Der er lagt følgende program for temamødet:

- Kl. 13.00-13.10: Velkomst og indledning til dagens tema ved Retslægerådets formand, professor Bent Ottesen.
- Kl. 13.10-13.40: Hvornår kan et medicinsk præparat anses for farligt i forbindelse med kørsel i/på et motordrevet køretøj? Ved professor Henrik Enghusen Poulsen, sagkyndig for Retslægerådet.
- Kl. 13.40-14.10: Retslægerådets udtalelser efter påvisning af cannabis (THC) hos fører af et motordrevet køretøj. Ved professor Kim Dalhoff, sagkyndig for Retslægerådet.
- Kl. 14.10-14.40: Retslægerådets udtalelser efter indtagelsen af alkohol, medicin og narkotika. Ved professor Jens Otto Lund, sagkyndig for Retslægerådet.
- Kl. 14.40-15.00: Kaffepause
- Kl. 15.00-15.25: Den retskemiske vurdering af analyserne i blod og urin. Ved professor Kristian Linnet, sagkyndig for Retslægerådet
- Kl. 15.25-15.50: Hvor ofte indtræder trafikulykker ved kørsel i alkohol/medicin- og stofpåvirket tilstand? Ved en repræsentant for Rigsadvokaten/anklagemyndigheden.
- Kl. 15.50-16.15: Domstolenes håndtering af Retslægerådets udtalelser i sager om kørsel i/på motordrevet køretøj efter indtagelse af alkohol, medicin og narkotika. Ved en repræsentant for Domstolene.
- Kl. 16.15-16.30: Debat, opsamling og afslutning ved Retslægerådets formandskab.

Deltagelse i temamødet er gratis, men deltagerne må selv **afhretsolde** eventuelle transportudgifter. Af pladshensyn er deltagerantallet begrænset til maksimalt 80 personer og sker efter først til mølle princippet.

Af hensyn til planlægningen af arrangementet er tilmeldingen bindende og skal ske via e-mail, retslægeraadet@retslægeraadet.dk til Retslægerådets sekretariat senest den 1. oktober 2015.”

Rigsadvokatens redegørelser om anvendelse af langvarige varetægtsfængslinger i 2014 og anvendelse af varetægtsfængsling i isolation i 2014

Redegørelsen om varetægtsfængslinger viser, at antallet af langvarige varetægtsfængslinger i 2014 er faldet med ca. 7 pct. i forhold til i 2013. Andelen af varetægtsfængslinger, der bliver langvarige, er dog steget en smule. Samtidig er den gennemsnitlige varighed af de langvarige varetægtsfængslinger faldet fra 6,1 måneder i 2013 til 5,9 måneder i 2014.

Rigsadvokatens initiativer med henblik på generelt at sikre, at både langvarige og korterevarende varetægtsfængslinger ikke udstrækkes længere end nødvendigt, er nærmere omtalt i redegørelsens pkt. 4.

Redegørelsen om anvendelse af varetægtsfængsling i isolation viser, at der fra 2013 til 2014 er sket et markant fald, således at der i 2014 blev foretaget i alt 32 isolationsfængslinger. Ingen af disse vedrørte personer under 18 år. Den gennemsnitlige varighed af isolationsfængslingerne er steget en smule fra 16 dage i 2013 til 19 dage i 2014.

Der kan læses mere på anklagemyndighedens hjemmeside:

<http://www.anklagemyndigheden.dk/nyheder/Sider/Fald-baade-i-antallet-af-langvarige-varetaegtsfaengslinger-og-i-antallet-af-varetaegtsfaengslinger-i-isolation.aspx>

Overlevering af genstande i forbindelse med besøg hos klienter eller i forbindelse med retsfremstillinger (Københavns Fængsler)

Fra Københavns Fængsler er modtaget følgende:

”Under henvisning til skrivelse herfra til jer af 4. marts 2015 og de efterfølgende drøftelser ved kontaktgruppemødet den 26. maj 2015 agter Københavns Fængsler nu at implementere det varslede op-hør af ordningen med mulighed for overlevering af genstande i forbindelse med retsfremstillinger.

Med virkning fra 1. september 2015 vil fængslet således ikke længere – som hidtil gjort – tillade overlevering af forplejning til de indsatte.

Baggrunden er afgørende ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn til at undgå indsmugling og/eller ulovlig kommunikation. Fængslets betjente har i forbindelse med transporter og retsfremstillinger ikke mulighed for på betryggende måde at visitere indkøbt forplejning.

Indsatte under transport og fremstilling vil fremover alene forplejes af fængslet.

Fængslets talsmænd er orienteret herom ved et møde den 21. juli 2015.”

Ny udgave af bogen ”Fuldbyrdelse af straf m.v. og ophold i varetægt”

Den nye udgave af bogen ”Fuldbyrdelse af straf m.v. og ophold varetægt” på i alt 541 sider er netop udkommet. Bogen afløser udgaven med samme titel fra 2012.

Der er foretaget en række både større og mindre regelændringer siden 2012-udgaven, herunder ændringer som følge af Kriminalforsorgens reorganisering.

Der er mulighed for at købe bogen hos:

Rosendahl - Schultz grafiske forlag på hjemmesiden: www.schultzboghandel.dk eller ved at kontakte Rosendahl – Schultz pr. mail: boghandel@rosendahls.dk eller pr. telefon 43 22 73 00

Stykprisen ved køb gennem Schultz’ hjemmeside er 270 kr.

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er afsagt følgende afgørelser af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejsteret.dk)

Udvisning af serbisk statsborger, der var født og opvokset i Serbien og samboende med sin kæreste og børn i Sverige, var ikke i strid med Danmarks internationale forpligtelser

Dom afsagt den 30. juni 2015, sag 85/2015

T, en 33-årig serber, der var født og opvokset i Serbien og samboende med sin kæreste og børn i Sverige, var ved byrettens og landsrettens dom fundet skyldig i en række tilfælde af bl.a. databedrageri af særlig grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 279 a, jf. § 286, stk. 2. Han var endvidere blevet udvist med indrejseforbud i 12 år. T var tidligere straffet for ligesået kriminalitet. Sagen for Højesteret angik alene spørgsmålet om udvisning.

Højesteret udtalte bl.a., at betingelserne efter udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise ham var opfyldt, hvorefter han skulle udvises ubetinget, medmindre det ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Efter en helhedsvurdering af karakteren og grovheden af de kriminelle forhold samt T’s personlige tilknytning til henholdsvis Danmark, Serbien og Sverige fandt Højesteret, at udvisningen af T med indrejseforbud i 12 år måtte anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge kriminalitet og sikre den offentlige orden. Da udvisningen dermed ikke var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, fandt Højesteret, at der skulle ske ubetinget udvisning af ham, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2.

Højesteret fandt endvidere, at det ikke kunne føre til et andet resultat, at T som følge af udvisningen kunne forvente at blive indberettet som uønsket i Schengen-informationssystemet, og at dette eventuelt kunne give ham vanskeligheder med at opnå eller få forlænget en opholdstilladelse i Sverige, hvor hans familie bor. Afgørelsen af spørgsmålet om opholdstilladelse træffes af de svenske myndigheder bl.a. under respekt af bestemmelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten var nået til det samme resultat.

6 måneders fængsel for bombetrusler mod feriecentret Lalandia. 4 måneder af straffen gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste

Dom afsagt den 3. juli 2015, sag 52/2015

T var i landsretten blevet dømt for tre dage i træk at have fremsat bombetrusler mod feriecentret Lalandia, hvor han var ansat. Sagen for Højesteret angik kun spørgsmålet om strafudmåling.

Højesteret fastslog, at der ved straffastsættelsen i sager om bombetrusler, der indebærer en overtrædelse af straffelovens § 266 om trusler og § 135 om forårsagelse af ugrundet udrykning af politi mv., kan tages udgangspunkt i en straf på fængsel i 3 måneder, når truslen har været egnet til at skabe utryghed hos et større antal personer, har medført indsats fra politi og redningsmandskab og herudover har skabt forstyrrelse for enkeltpersoner, virksomheder eller institutioner mv. Sager om bombetrusler kan dog omfatte forhold af meget forskellig karakter og grovhed, og udmålingen af straffen må derfor bero på en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i sagen.

I den konkrete sag havde truslerne medført ugrundet udrykning af politi og redningsmandskab, og der var i alle tre tilfælde blevet iværksat afspærring og bevogtning af feriecentret med et betydeligt resourceforbrug til følge for politiet og redningsmandskabet. Truslerne var endvidere egnet til at skræmme og forstyrre et stort antal gæster, der de to første dage blev evakueret i henholdsvis ca. 8 timer og ca. 6 timer om aftenen og natten. Herudover skabte truslerne betydelig forstyrrelse for feriecentret og centrets ansatte og var egnet til at skade feriecentrets erhvervsinteresser.

På den baggrund fastslog Højesteret, at straffen efter en samlet vurdering skulle fastsættes til fængsel i 6 måneder. Højesteret lagde i den forbindelse bl.a. vægt på, at T i hvert fald efter sin første trussel måtte indse de meget betydelige konsekvenser, som hans handlinger medførte, og at han på trods heraf på ny fremsatte tilsvarende trusler de næste to dage.

Under hensyn til, at T på gerningstidspunktet var 18 år og ustraffet, og i lyset af hans gode personlige forhold, kunne 4 måneder af straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Domstolsprøvelse af politiets afgørelse om aflivning af en hund skulle ske i den civile retsplejes former

Kendelse afsagt 31. juli 2015, sag 126/2015

Nordjyllands Politi havde i medfør af hundeloven truffet afgørelse om, at en hund skulle aflives, da den var en krydsning, hvori racen Amerikansk Staffordshire Terrier indgik. Sagen blev indbragt for byretten, hvor den blev behandlet i strafferetsplejens former.

Sagen for Højesteret angik om domstolsprøvelsen af politiets ovennævnte afgørelse skal foregå i strafferetsplejens eller den civile retsplejes former.

Højesteret kom frem til, at domstolsprøvelse skal foregå i den civile retsplejes former.

Landsretten var nået til et andet resultat.

Advokat kunne ikke være forsvarer for begge indklagede polititjenestemænd i en sag omfattet af retsplejelovens regler om straffesager mod politipersonale

Kendelse afsagt den 18. august 2015, sag 181/2014

Sagen angik et tilfælde, hvor det var besluttet at beskikke forsvarer for to polititjenestemænd i en sag omfattet af retsplejelovens kapitel om straffesager mod politipersonale, selv om ingen af polititjenestemændene var sigtet i sagen. Spørgsmålet for Højesteret var, om en advokat er afskåret fra at blive beskikket som forsvarer for den ene polititjenestemand, når advokaten er beskikket som forsvarer for den anden polititjenestemand i sagen.

Højesteret udtalte, at retsplejelovens § 734, stk. 2, finder anvendelse også på beskikkelse af forsvarer for en polititjenestemand i en sag, der behandles efter det pågældende kapitel i retsplejeloven, selv om der ikke er

rejst sigtelse i sagen. Bag bestemmelsen i retsplejelovens § 734, stk. 2, ligger en formodning for modstridende interesser blandt flere sigtede i samme sag. Den samme advokat kan derfor kun beskikkes som forsvarer for flere sigtede i samme sag, hvis der er en høj grad af sandsynlighed for, at der ikke kan opstå modstridende interesser.

Den konkrete sag angik anmeldelse om vold og klage over kritisabel adfærd indgivet mod to polititjenestemænd, der var knyttet til samme tjenestested, og de pågældende havde ikke afgivet fuldstændige forklaringer om deres rolle i hændelsesforløbet. Herefter og idet sagens øvrige konkrete omstændigheder ikke understøttede, at de to polititjenestemænd ikke havde modstridende interesser, var betingelserne for at beskikke samme forsvarer for begge de indklagede ikke opfyldt.

Højesteret stadfæstede dermed landsrettens kendelse.

Højesteret afsagde samme dag to tilsvarende kendelser (sag 182/2014 og sag 183/2015).

Direktør idømt fængsel i 1 år og 8 måneder, hvoraf 6 måneder skulle fuldbyrdes, for momssvig af særligt grov karakter, idet det blev lagt til grund, at det fornødne forsæt forelå

Dom afsagt den 19. august 2015, sag 71/2015

Tiltalte (T) var som direktør i et anpartsselskab tiltalt for momssvig af særligt grov karakter. I byretten blev T frifundet, og i landsretten blev T idømt fængsel i 1 år og 6 måneder, der blev gjort betinget, samt en tillægsbøde på 5.425.000 kr.

Højesteret udtalte, at Højesteret som anført i bl.a. Højesterets dom af 9. januar 2012 (UfR 2012.1101H) ikke kan efterprøve den konkret foretagne bevisbedømmelse vedrørende skyldsspørgsmålet. Højesteret kan imidlertid tage stilling til, om landsretten har anvendt forsætsbegrebet rigtigt, og om de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund af landsretten, herunder vedrørende Ts subjektive forhold, kan begrunde, at der foreligger forsæt.

Højesteret udtalte herefter, at landsrettens præmisser måtte forstås således, at T havde indset, at det var muligt, at selskabet blev anvendt til momsunddragelse i et omfang som det, der fandt sted, og at han accepterede denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk forholdt sig på denne måde. Landsretten havde således fundet, at T havde forsæt i form af dolus eventualis (positiv indvilligelse). Selv om betingelserne for forsæt i denne form ikke var kommet klart til udtryk i landsrettens præmisser, fandt Højesteret, at landsretten havde anvendt forsætsbegrebet korrekt, og at bevisresultatet kunne begrunde, at der forelå forsæt. Højesteret tiltrådte derfor, at T var skyldig i overtrædelse af straffelovens § 289.

Med hensyn til strafudmålingen udtalte Højesteret, at der var tale om momsunddragelser af betydelige beløb som resultat af organiseret svindel med flere medvirkende aktører, der løbende og systematisk havde misbrugt momsreglerne til ”momskarusselsvig” under brug af flere ”skraldespandsselskaber”. Højesteret fandt, at ubetinget frihedsstraf under disse omstændigheder bør være udgangspunktet ved strafudmålingen. Landsretten havde lagt til grund, at T havde haft en beskeden rolle i selskabet og ikke havde medvirket aktivt. Som direktør for et ”skraldespandsselskab” havde han dog udfyldt en nødvendig og ikke uvæsentlig rolle som led i den begåede kriminalitet. Disse forhold burde afspejles i strafudmålingen, herunder udmålingen af tillægsbødens størrelse.

Straffen skulle herefter fastsættes som en fællesstraf med den betingede straf for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, som T tidligere var blevet idømt. På baggrund af det anførte, fastsatte Højesteret fællesstraffen til fængsel i 1 år og 8 måneder, hvoraf 6 måneder skulle fuldbyrdes, medens resten af fængselsstraffen ikke skulle fuldbyrdes, hvis T inden for en prøvetid på 2 år fra dommens afsigelse ikke begår strafbart forhold. T blev endvidere idømt en tillægsbøde på 2.700.000 kr. svarende til halvdelen af normalbøden ved momsunddragelser af den omhandlede størrelse.

Højesteret ændrede derved landsrettens afgørelse.

Kendelse afsagt den 19. august 2015, sag 20/2015

A, som var nigeriansk statsborger, blev i 2014 anholdt i Danmark og administrativt frihedsberøvet. Udlændingestyrelsen traf afgørelse om udvisning af hende, der to gange tidligere i 2012 og 2013 var blevet afvist og havde fået tilbud om en refleksionsperiode på 30 dage, idet hun havde været udsat for menneskehandel, men hun havde begge gange afbrudt forløbet. A var fortsat udsat for menneskehandel, og hun var på ny indrejst i Danmark i 2014 for at arbejde som prostitueret som følge af, at hun fortsat var udsat for pression fra bagmanden bag menneskehandlen. Center mod Menneskehandel havde forholdt sig tvivlende til, om A denne gang var motiveret for at tage imod tilbuddene under handlingsplanen til bekæmpelse af menneskehandel.

Højesterets flertal fastslog, at A kunne frihedsberøves. Gyldigheden af afgørelsen om udvisning kunne ikke prøves under denne sag, og der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at det var med urette, at udlændingemyndighederne vurderede, at betingelserne for at udvise A var opfyldt.

Byretten og landsretten var kommet til samme resultat.

Et mindretal i Højesteret stemte for, at frihedsberøvelsen af A ikke burde have været opretholdt.

Afslag på anmodning om præjudiciel forelæggelse af spørgsmål for EU-Domstolen om fortolkning af Grundforordningen og Teknikforordningen

Kendelse afsagt den 26. august 2015, sag 82/2015

T1-T3 var ved byret og landsret straffet for at have overtrådt et forbud mod fiskeri i et nærmere afgrænset område i Kattegat beliggende i svensk farvand, jf. bekendtgørelse nr. 391 af 16. april 2010. Sagen angik, om bekendtgørelsen var i strid med EU-retten.

Under forberedelsen af sagen for Højesteret anmodede T1-T3 om, at der blev stillet præjudicielle spørgsmål til EU-Domstolen om fortolkningen af Grundforordningens artikel 10 og Teknikforordningens artikel 46.

Højesteret afslog anmodningen og henviste til, at der ikke forelå en sådan rimelig tvivl om forståelsen af den relevante EU-ret, at der var grundlag for at forelægge spørgsmål for EU-Domstolen.

Meddelelse 21/2015

Grov vold – Ung alder

Straffelovens § 245, stk. 1

T, der på gerningstidspunktet var 16 år, blev for vold efter straffelovens § 245, stk. 1, idømt en kombinationsdom på 10 måneders fængsel, hvoraf to måneder skulle afsones. T blev fundet skyldig i sammen med flere andre at have overfaldet to personer en nat bl.a. med anvendelse af en kædelås. Retten lagde ved strafudmålingen vægt på, at T medvirkede til et groft og hensynsløst overfald på to sagesløse personer, herunder at forholdet var begået af flere i forening. Retten lagde desuden vægt på T's unge alder og ustraffede vandel og oplysningerne om T's hidtidige gode personlige forhold.

Dom afsagt af Københavns Byret den 22. juni 2015, SS 2-6297/2015

”Anklagemyndigheden

mod

T
T2
T3
T4

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 10. marts 2015 og tillægsanklageskrift er modtaget den 10. april 2015.

...

Forhold 5

T
T2
T3
T4

vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter efter straffelovens § 245, stk. 1,

ved den 25. december 2014 ca. kl. 00.10 på X-gade i København, i forening med hinanden og mindst en anden medgerningsmand at have tildelt F1 et kraftigt slag i hovedet med en glasflaske, der splintredes ved slaget, hvorpå de tildelte F1 flere slag i hovedet med en kædelås og en wirelås, ligesom de tildelte F1 utallige slag og spark i hovedet og på kroppen, hvorved F1 faldt omkuld, hvorpå de tiltalte fortsatte med at slå F1 i hovedet og på kroppen med knytnæver og kædelåsen, ligesom de sparkede ham på kroppen og i hovedet, hvorefter de væltede F2 omkuld og tildelte hende adskillige slag i hovedet med kædelåsen.

...

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos de tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en kniv, en kædelås og en wirelås.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at T i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 24b, udvises betinget med en prøvetid på 2 år.

...

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende T, og hans sag er behandlet i Ungesamrådet som har udtalt, at T er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

T er ikke tidligere straffet.

T har været frihedsberøvet i surrogat fra den 14. januar 2015 til den 19. marts 2015.

...

Forhold 5

...

Ad T

På baggrund af vidneforklaringerne fra F1, F2, vidne 1, vidne 2 og vidne 3 og de lægelige oplysninger, kan det lægges til grund, at F1 og F2 julenat den 25. december 2014 af 4 eller 5 personer blev overfaldet som beskrevet i anklageskriftet.

Efter forklaringerne fra F1, F2 og vidne 1, herunder på baggrund af de fotografier vidne 1 tog fra sin lejlighed med en mobiltelefon af to af gerningsmændene, kan det lægges til grund, at de tiltalte, efter at de sammen med flere gerningsmænd, kom op fra cykelkælderen, var med til at overfalde F1, der blev tildelt utallige slag og spark i hovedet og ansigtet, både mens han stod op, og mens han lå ned. Det kan endvidere lægges til grund, at T og T2, efter at F1 var blevet slået og sparket bevidstløs, fastholdt F2 i hver sin arm og tildelte hende slag, mens en anden gerningsmand tildelte hende flere slag bl.a. i ansigtet med den kraftige hængelås.

Med hensyn til T3 lægges det efter forklaringen fra forurettede B og delvis også på baggrund af medtiltaltes egen forklaring til grund, at han kom op fra cykelkælderen og i første række prøvede at forhindre overfaldet, men da det ikke lykkedes deltog i overfaldet på lige fod med T og T2.

Det er ikke godtgjort, hvem det var, der indledte overfaldet med at tildele F1 et slag i hovedet med en glasflaske, og da det lægges til grund, at T m.fl. ikke dømmes for medvirken til dette slag. Med denne ændring findes T, T2 og T3 skyldig i den rejste tiltale i dette forhold.

...

Straffen fastsættes T til fængsel i 10 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at T dømmes for medvirken til groft og hensynsløst overfald på to sagesløse personer, herunder at forholdet er begået af flere i forening.

8 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis T overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 58, stk. 1, jf. § 56, stk. 2.

Retten har lagt vægt på T's unge alder og ustraffede vandel og oplysningerne om T's hidtidige gode personlige forhold.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Da udvisning vil være med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, udvises tiltalte betinget, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

...

T straffes med fængsel i 10 måneder.

Fuldbyrdelsen af 8 måneder af fængselsstraffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 2 år på betingelse af,

at T ikke begår strafbart forhold i prøvetiden og
at T i prøvetiden undergiver sig hjælpeforanstaltninger efter servicelovens § 52.

Hos T konfiskeres en kædelås og en wirelås.

T udvises betinget af Danmark med en prøvetid på 2 år.”

Meddelelse 22/2015

Trangsbeneficiet - Varetægtsarrestant

Retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509, stk. 1

T var tiltalt for handel med euforiserende stoffer og varetægtsfængslet. I forbindelse med anholdelsen havde politiet beslaglagt 3.950 kr. hos T. Retten fandt, at der forud for hovedforhandlingen skulle udbetales et beløb på 1.500 kr. af det beslaglagte beløb til T, idet et sådant beløb måtte anses for nødvendigt til opretholdelse af en beskeden levelfod for T i fængslet, jf. retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509, stk. 1. Retten lagde herved blandt andet lagt vægt på det oplyste om, at T ikke havde kunnet få arbejde i fængslet og derfor ikke havde penge til almindelige fornødenheder.

Kendelse afsagt af København Byret den 6. juli 2015, SS 3-16508/2015

”Anklagemyndigheden

mod

T

...

Anklageren oplyste, at man fejlagtigt ikke har fået bestilt indtransport, hvorfor T ikke var fremstillet.

Der var enighed om, at sagen kan afgøres uden T's tilstedeværelse.

Tolken blev tillagt salær og aftrådte.

Der fremlagdes mailkorrespondance mellem den for T beskikkede forsvarer, advokat L og Station City, vedrørende udlevering af en del af et beslaglagt beløb til T.

Sagens akter i øvrigt var ikke til stede.

Anklageren oplyste, at der er udfærdiget anklageskrift, og at det beslaglagte beløb på 3.950 kr. påstås konfiskeret i medfør af straffelovens § 75, stk. 1.

Retten har ikke modtaget kopi af anklageskriftet. Retten er i besiddelse af grundlovsudskriften.

Advokat I (mødte på vegne af L) begærede 1.500 kr. af det omhandlede beløb på 3.950 kr., som politiet har beslaglagt ved anholdelsen, udleveret til T under henvisning til retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509, stk. 1. Politiet har beslaglagt hele det beløb, som T ved anholdelsen blev fundet i besiddelse

af, hvorfor han er uden midler. T har brug for et pengebeløb til nødvendigt underhold, blandt andet fordi han indtil nu ikke har haft mulighed for at arbejde i fængslet.

Anklagemyndigheden protesterede herimod og gjort gældende, at beløbet ikke bør udbetales, da det må antages at stamme fra kriminalitet og derfor bør konfiskeres.

Der afsagdes sålydende

KENDELSE:

Det fremgår af de 2 sigtelser for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer, som blev rejst mod T i grundlovsforhøret den 20. juni 2015, at T ved anholdelsen ud over 5,88 gram kokain blev fundet i besiddelse af det omhandlede beløb på ”3.950 kr. hidrørende fra salg af ikke under 7,9 gram kokain”.

T forklarede i grundlovsforhøret, at ”han havde fået sendt penge fra en ven i Norge, og havde vekslet dem fra euro til danske kroner”, samt at ”han lever af de penge han får tilsendt”.

T blev varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1, idet retten fandt, at der var begrundet mistanke om, at T havde gjort sig skyldig i de rejste sigtelser.

Det fremgår af retsplejelovens § 805, stk. 3, at ved beslaglæggelse til sikkerhed for krav på konfiskation efter straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led og 2. pkt., finder reglerne i bl.a. retsplejelovens § 509, stk. 1, om transgbeneficiet tilsvarende anvendelse. Det fremgår af straffelovens § 75, stk. 1, 1. punktum, 1. led, at ”udbytte ved en strafbar handling” kan helt eller delvis konfiskeres. Det fremgår af § 75, stk. 1, 1. punktum, 2. led, at ”et hertil svarende beløb” kan helt eller delvis konfiskeres.

Retten lægger til grund, at den omhandlede sigtelse for ”besiddelse af 3.950 kr. hidrører fra salg af ikke under 7,9 gram kokain af det beløb på 3.950 kr., som T ved anholdelsen på sit hotelværelse blev fundet i besiddelse af, og at omregningen og dermed sigtelsen primært er baseret på politiets viden om dagspriserne på et gram kokain.

Under disse omstændigheder og da T har forklaret, at han har fået penge tilsendt fra en ven i Norge, finder retten ikke med sikkerhed at kunne vurdere, i hvilket omfang beløbet på 3.950 kr. i relation til straffelovens § 75, stk. 1, må betragtes som ”udbyttet ved en strafbarhandling” eller ”et hertil svarende beløb”.

Da retten ikke for nærværende finder at kunne afvise, at beløbet eller en del heraf er ”et hertil svarende beløb”, jf. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, finder retten, at der bør udbetales et beløb på 1.500 kr. af det beslaglagte beløb til T, idet et sådant beløb må anses for nødvendigt til opretholdelse af en beskeden levestandard for T i fængslet, jf. retsplejelovens § 805, stk. 3, jf. § 509, stk. 1. Retten har herved blandt andet lagt vægt på det oplyste om, at T ikke har kunnet få arbejde i fængslet og derfor ikke har penge til almindelige fornødenheder.

THI BESTEMEMS:

T's anmodning om udlevering af 1.500 kr. af det beslaglagte beløb på 3.950 kr. tages til følge.

Forsvareren anmodede om, at beløbet udbetales hurtigst muligt.

Anklageren tog forbehold for kære. ”

...

– udskrift af retsbogen 6. juli 2015

”Anklagemyndigheden

mod

T

Ingen var tilsagt.

Ingen var mødt.

Dommeren bemærkede, at anklagerfuldmægtigen d.d. ca. kl. 15.00 rettede telefonisk henvendelse til retten med oplysning om, at rettens kendelse kæres til Østre Landsret med påstand om, at beløbet på 1.500 kr. ikke skal udbetales til T:

Anklagerfuldmægtigen ønskede tilføjet retsbogen en nærmere begrundelse herfor, herunder henvisning til en note i Karnovs Lovsamling.

Dommeren afviste dette og henviste anklagemyndigheden til eventuelt at indgive kæreskrift til landsretten.

Sagen udsat.”

--

Forsvareren i sagen oplyser, at kendelsen ikke er kæret.

Meddelelse 23/2015

Fremme af terrorvirksomhed – Fratagelse af statsborgerskab

Straffelovens § 114 e, § 136 stk. 1 og stk. 2, § 266 b stk. 2 jf. stk. 1, Indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, Udlændingelovens § 22, nr. 6 og § 26 stk. 2, EMRK art. 8

Et nævningeting idømte en mand en straf på 4 års fængsel for at fremme terrorvirksomhed. Ved dommen blev T, der havde dobbelt statsborgerskab i henholdsvis Danmark og Marokko, ligeledes frataget sit danske statsborgerskab og udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig. Dombogen fra Østre Landsret er på 88 sider. Nedenstående er derfor alene et kort resume. Forsvareren oplyser, at der er indgivet ansøgning til Procesbevillingsnævnet om 3. instansbevilling.

Dom afsagt af Østre Landsret 1. juli 2015, 5.afd. S-3475-14

Et nævningeting idømte T en straf på 4 års fængsel for at fremme terrorvirksomhed. Ved dommen blev T, der havde dobbelt statsborgerskab i henholdsvis Danmark og Marokko, ligeledes frataget sit danske statsborgerskab og udvist af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Nævningetinget har tidligere den 22. juni 2015 afsagt kendelse om, at T var skyldig i at fremme virksomheden for grupper, der begår eller har til hensigt at begå terror eller terrorlignende handlinger, jf. straffelovens § 114 e, samt i tilskyndelse til forbrydelser og billigelse af terrorhandling, jf. straffelovens § 136, stk. 1 og 2, og

endelig i propagandavirksomhed i form af trusler mod og forhånelser af jøder, jf. straffelovens § 266 b, stk. 2, jf. stk. 1.

Afgørelsen om fastsættelse af straffen blev truffet under dissens, idet et mindretal på 6 stemmer ud af 18 stemte for at fastsætte straffen til fængsel i 4½ år. Der var ligeledes dissens vedrørende spørgsmålet om frakendelse af indfødsret og udvisning, idet et mindretal på 1 stemme stemte for, at tiltalte ikke skulle fratages sit danske statsborgerskab og udvises.

Byretten var for så vidt angår strafudmålingen nået til samme resultat, dvs. fængsel i 4 år, men havde ikke fundet grundlag for at fratage T det danske statsborgerskab. I modsætning til byretten mente et flertal i landsretten efter en afvejning mellem navnlig kriminalitetens art og grovhed på den ene side og T's tilknytning til henholdsvis Danmark og Marokko på den anden side, at T ligeledes skulle fratages sit danske statsborgerskab og udvises.

T har under sagen blandt andet gjort gældende, at han risikerer forfølgelse, herunder tortur, ved udvisning til Marokko. Landsretten fandt imidlertid, at dette spørgsmål måtte afgøres af udlændingemyndighederne, i sidste ende Flygtningenævnet. Der er således ikke med dommen taget stilling til, om tiltalte efter afsoning vil kunne udsendes tvangsmæssigt af Danmark.